

Landsforeningen
INFRALYD & MILJØ

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Ølsted, den 27. december 2011

ÅBENT BREV

VEDR.: Høringssvar vedr. støj fra vindmøller.

Vi har ikke modtaget kommentarer på vort høringssvar den 15. november 2011, og forstår ikke, hvorfor vi nu skal besvare endnu en høring om det samme ?

Vi henviser derfor til svaret, vi allerede har afgivet.

Men måske der er sket det samme, som dengang vor forening afgav høringssvar til "Miljøstyrelsens orientering nr. 9/1997 vedrørende lavfrekvent støj, infralyd og vibrationer i eksternt miljø" ?

Vi sendte ca. 10 sider med gennemarbejdede svar, som vi heller ikke fik kommentarer til.

Da vi undrende spurgte hvorfor, fik vi oplyst, at Miljøstyrelsen ikke havde læst det, da "man troede, det var et brev".

Vi havde ellers udtrykkeligt skrevet, at det var et **HØRINGSSVAR**, så vi anmoder derfor Miljøstyrelsen om at se ordentlig efter denne gang !

Imidlertid mindes vi, at Miljøstyrelsen tilsyneladende heller ikke havde læst de andre høringssvar – og blev skarp kritiseret af fagfolk for blot at "vedtage sine egne regler" uden at bekymre sig om den alvorlige kritik, hvor Miljøstyrelsen bl.a. blev beskyldt for ikke at anvende de internationale standarder korrekt, og at målemetoderne, orienteringen specificerede, ofte ville føre til deciderede fejlmålinger.

Vi håber, at Miljøstyrelsen siden da har ansat helt anderledes kompetente folk, der lytter til ekspertisen og retter sig efter den – så fadæsen ikke gentager sig.

Med venlig hilsen

Solveig Odderskov.

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Ølsted, den 15. november 2011

Vedr.: Sagsnummer: MST-5114-00048

Høring af udkast til bekendtgørelse om støj fra vindmøller.

Miljøstyrelsens "Orientering nr. 9/1997 vedrørende lavfrekvent støj, infralyd og vibrationer i eksternt miljø" har vist, at den lavfrekvente støjgrænse på 20 dB(A) om natten og 25 dB(A) om dagen er alt for højt sat.

Utallige mennesker klager over støjen, selv om målinger har vist, at støjgrænsen overholdes, så derfor bør støjgrænsen – og/eller evt. målemetoden – ændres således, at befolkningen ikke skal tage sovemedicin p.g.a. udefrakommende larm.

Om Danmark skal have en støjgrænse på 15 dB(A) – eller en helt anden målemetode af den lavfrekvente larm end den, Miljøstyrelsen anviser, kan for så vidt være lige meget – blot den sættes til fordel for mennesker – og ikke til fordel for lydkilderne.

Derfor er vore kommentarer til høringen følgende:

Grænsen for lavfrekvent støj er sat for højt. Man vil blive generet af vindmøllestøj ved den anbefalede støjgrænse, og der mangler helt klare bestemmelser for, hvad der skal ske, når en borger henvender sig med klage over støjen.

F.eks. skal der være klare retningslinier for en kontrol af støjen ! Både klageren og vindmølleeejeren bør have helt tydelige regler for, hvornår målingerne skal tages.

Vindmølleeejeren skal samtidig som den ansvarlige have oplyst sin pligt til at betale et akkrediteret støjlaboratorium for at tage en kontrolmåling i klagerens bolig på det tidspunkt, hvor larmen er kraftigst – og vindmølleeejeren må oplyses om, at prisen for en enkel lavfrekvent måling koster ca. 20,000 – kr., som vindmølleeejeren skal betale... ligesom kommunerne i dag skal betale det samme, når en borger henvender sig om generende udefrakommende lavfrekvent støj.

Det bør præciseres, at en klager kan forlange, at vindmølleeejeren til enhver tid kan dokumentere, at støjgrænserne overholdes.

I § 4 – stk. 3 nævnes det, at grænseværdierne i stk. 1 og 2 IKKE gælder for vindmølleeejeren's beboelse.

Det er vor forening helt uenig i:

Hvis man som vindmølleeejer ikke bor alene, bør det ikke være tilladt at tvinge en evt. husstand – eller måske en evt. svinebesætning – til at leve i det, der af nogle vil kaldes lydortur, og hvis vindmølleeejeren bliver syg af at leve i sin selvvalgte alt for kraftige larm, må han/hun selv betale for at blive rask – og en evt. behandling på et sygehus.

**Landsforeningen
INFRALYD & MILJØ**

I disse for landet så fattige tider.... kan det ikke være samfundets opgave at betale for et hospitalsophold m.m. for en person, der **selv** har valgt at blive syg af lavfrekvent støj.

I øvrigt må der i dyreværnsloven være en paragraf, der forbyder at udsætte dyr for tortur – enten det så er lyd-tortur eller andre former for mishandling.

*I bilag 1, pkt. 1.3. Bestemmelse af toner og støjbelastning Lr – nævnes det, at:
Hvis en frekvensanalyse af møllestøjen, målt tæt ved møllen som beskrevet i
procedurene for måling af det A-vægtede lydeffektniveau, viser, at der ikke forekommer
tydeligt hørbare toner i nærheden af møllen, vil der ikke være toner i støjen ved beboelse,
og en særskilt analyse heraf er ikke nødvendig.*

Vi er ikke enige !!!

Der kan sagtens være generende toner i støjen **I beboelse**, hvilket betyder, at der skal tages en lyd-måling af et akkrediteret støjlaboratorium **INDE** i boligen.

Det nævnes, at kommunen kan tillade, at der bruges enklere metoder til at afvise, at grænserne for den almindelige støj overholdes for små vindmøller, herunder husstands-vindmøller.

Vi er ikke enige !!!

Der skal være klare og tydelige gældende regler. En kommune bør ikke kunne sende et par hel- eller halvdøve miljømedarbejdere ud for at lytte til en støj, der generer en borger.

Vi har gang på gang siden 1997 oplevet, at kommunerne sender en medarbejder ud for med egen høreelse at afgøre, om klageren generes. I alle tilfælde får klageren oplyst, at medarbejderen fra den tekniske forvaltning ikke kunne høre noget, eller "ikke noget særligt" - og i næsten alle tilfælde kommer man og lytter i dagtimerne – efter den larm, som klageren siger, opstår om natten.

Det bør i øvrigt nøje overvejes, om Danmark fortsat skal have så megen støj fra bl.a. vindmøllerne, at turisterne fravælger deres ferie her i landet.

Vor forening er blevet informeret om, at også flere tyskere, som før har holdt sommerferie i Danmark, ikke kommer mere, da de ikke har lyst til at høre på vindmøllestøj – hverken fra møllerne på land eller fra møllerne i vandet.

"Udkantsdanmark" fravælges p.g.a. vindmøller, folk bliver syge af lavfrekvent støj, og de, der har pengene, flytter fra det støjende Danmark.

De økonomiske konsekvenser skal medregnes, når Miljøstyrelsen favoriserer lavfrekvente lyd-kilder som vindmøller og kraftvarmeværker med fiplede støjregler.

Med venlig hilsen

Solveig Odderskov.

Landsforeningen INFRALYD & MILJØ.